

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การส่งเสริมทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทาน

ผู้วิจัย

ทิพรัตน์ ณ วิจิตร

รหัส 1044 กลุ่มการเรียนรู้ G2

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์นครศรีธรรมราช)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

การส่งเสริมทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทาน

ผู้วิจัย

นางทิพรัตน์ ฦ วิจิตร

ปีที่ทำวิจัย

ปีการศึกษา 2561

บทนำ

การศึกษาปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานของชีวิตเพราะการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในวันข้างหน้าจะต้องได้รับการปูพื้นฐานที่ดีมาตั้งแต่ปฐมวัยช่วง 6 ปีแรกของชีวิตเป็นช่วงที่เด็กมีพัฒนาการในทุกด้านรวดเร็วมากโดยเฉพาะด้านสติปัญญา (นิตยา กษภักดี.2560:16) ซึ่งสอดคล้องกับ เพียเจต์ (Piaget) ได้กล่าวว่าพัฒนาการทางด้านสติปัญญาที่เกิดขึ้นในวัยก่อนปฐมวัยนี้ จะเป็นรากฐานให้แก่พัฒนาการทางด้านปัญญาในระดับต่อไป และในการพัฒนาประชากรประเทศควรเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย เพราะเด็กพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม บุคลิกภาพอย่างรวดเร็ว ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนาขั้นต่อไป

ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ การอยู่ร่วมกันในสังคมจำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสารความหมายซึ่งกันและกันเพื่อแลกเปลี่ยนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ทศนคติ ตลอดจนประสบการณ์ให้ผู้อื่นเข้าใจ ซึ่งจะทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น ภาษาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ต้องอาศัยทักษะการฟัง การพูดซึ่งเป็นรากฐานของการอ่านและการเขียน เพื่อติดต่อทำความเข้าใจกับผู้อื่นเข้าใจตนได้ (จินตนา สุทธจินดา.2558:2)

การจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจ ประสบการณ์ ทศนคติ และค่านิยมที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ช่วยให้เด็กเกิด ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งเสริมความคิดจินตนาการ และพัฒนาการทางภาษาของเด็กได้ และนิทานเป็นสื่อที่เด็กชอบ โดยเฉพาะ เด็กปฐมวัย จึงทำให้มีความสนใจในกิจกรรม เด็กมีความสุขในการฟังนิทาน อีกทั้งได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเช่น การร่วมเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับสัตว์ในนิทาน การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น ดังที่ กุลยา ดันติผลาชีวะ (2556:46) กล่าวว่าไว้ว่า โดยธรรมชาติของเด็กส่วนใหญ่จะชอบฟังนิทาน เพราะนิทานทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และตอบสนองความต้องการของเด็ก ซึ่งเด็กมักจะรบเร้าให้ผู้ใหญ่เล่านิทานให้ฟังเสมอ กิจกรรมการเล่านิทานจึงเป็นกิจกรรมที่เด็กชอบ นิทานจึงเปรียบเสมือนเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้เด็กเกิดความสนใจ ซึ่งความสนใจนี้จะเป็แรงจูงใจภายในที่มีอานุภาพผลักดันให้ผู้เรียนเกิดความใคร่รู้ ใคร่เรียน นำไปสู่ความงอกงามทางสติปัญญาและพัฒนาการในทุกๆ ด้าน อีกทั้งในส่วนเนื้อหาของเนื้อเรื่องนิทานเป็นเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ที่เด็กคุ้นเคยเป็นอย่างดีเป็นการนำเนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับวัยใช้ภาษาง่ายๆ มีบทสนทนาของตัวละครที่สามารถให้เด็กแสดงบทบาทสมมติได้ ทำให้เด็กเกิดความสนุกสนาน ตื่นเต้น สร้างความเข้าใจ ชวนติดตามและเกิดจินตนาการตามไปด้วย ซึ่งผู้ศึกษา ยังมุ่งเน้นให้เด็กมีส่วนร่วมในการเล่านิทานกลุ่มตัวอย่าง

ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 3-4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอนุบาลปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล จำนวน 10 คนกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple griktobmkome. Sampling) ผู้วิจัยใช้การสังเกตพฤติกรรมเป็นระยะเวลา 8 ครั้ง

การส่งเสริมการพูดให้กับเด็กปฐมวัยมีหลายวิธี เช่น การร้องเพลง การเล่นเกมบทบาทสมมติ ฯลฯ แต่ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้หนังสือนิทานในการส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย เพราะธรรมชาติของเด็กปฐมวัยจะชอบฟังนิทานที่มีรูปภาพประกอบจะช่วยกระตุ้นให้เด็กอยากรู้ อยากเห็น โดยใช้ภาษาพูดสนทนาสื่อสารกับครูเป็นการกระตุ้นให้เด็กอยากพูดทุกวันจะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านภาษาดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อส่งเสริมทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทาน
2. เพื่อส่งเสริมให้เด็กกล้าแสดงออกในการออกมาเล่านิทาน
3. เพื่อให้เด็กได้พัฒนาทางการสื่อสารกับผู้อื่นได้มากขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตของประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยชาย-หญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 10 คน

กลุ่มตัวอย่างงานวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยชาย-หญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปฐมวัย ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 10 คน การได้มาของตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หนังสือนิทาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูด

3. ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้ดำเนินการในหน่วยการเรียนรู้นานาชาติทั่วโลก ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 1 คาบ 1 สัปดาห์

สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหนังสือนิทานมีทักษะการพูดชัดเจนขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

1. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กนักเรียน ชายหญิง อายุระหว่าง 3-4 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

2. พัฒนาการด้านการพูดของเด็กปฐมวัย หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการเรียนรู้ คำศัพท์ ที่เด็กรู้จักและเข้าใจความหมายมากขึ้นกว่าเดิม สามารถพูดคำศัพท์จากภาพ พูดส่วนที่หายไปจากภาพ พูดแต่งประโยคจากภาพ และพูดแสดงความคิดเห็นจากเนื้อหาในหนังสือนิทานที่กำหนดให้ได้อย่างเหมาะสม

3. การจัดประสบการณ์การเล่านิทาน หมายถึง การเล่านิทานตามรูปในหนังสือนิทานที่เด็กเลือกตามความสนใจในช่วงกิจกรรมสนทนาข่าว และเหตุการณ์ที่เด็กได้โอกาสหมุนเวียนกันออกมาเล่านิทานตามจินตนาการของตน ความยาวเรื่องละ 3 นาที เมื่อสิ้นสุดการเล่าทุกครั้ง ครูกับเด็กจะร่วมกันสรุปประเด็นการฟัง

3.1 เล่านิทานประกอบภาพ หมายถึง ภาพที่ใช้ในการเล่านิทานมีหลายชนิด มีทั้งภาพถ่าย ภาพโปสเตอร์ ภาพจากหนังสือ ภาพวาด ภาพสไลด์ ภาพเคลื่อนไหว การมีภาพสวยๆ มาประกอบการเล่านิทานจะดึงดูดใจเด็กและสร้างสรรค์จินตนาการอันบรรเจิดให้แก่เด็กมากโดยเฉพาะภาพการ์ตูนที่เคลื่อนไหวจะดึงดูดใจทำให้เด็กติดตามเรื่องราวด้วยความอยากรู้ เด็กจะสนุกมากขึ้นถ้าในขณะที่ฟังเรื่องและดูภาพนั้นผู้เล่ากระตุ้นให้เด็กแสดงความคิดเห็นและร่วมสร้างจินตนาการให้กับนิทานที่เล่า

4. การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการส่งข่าวสารจากผู้ส่งข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสารมีวัตถุประสงค์เพื่อชักจูงให้ผู้รับข่าวสารมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับมา โดยคาดหวังให้เป็นไปตามที่ผู้ส่งต้องการ

5. การกล้าแสดงออกอย่างเป็นตัวของตัวเอง หมายถึง การกระทำที่แสดงออกโดยการพูดด้วยถ้อยคำและน้ำเสียงชัดเจนกล้าพูดในสิ่งที่ตนคิด/กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงท่าทางสบตาคู่สนทนาในขณะที่พูดและกล้าสร้างสิ่งใหม่ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

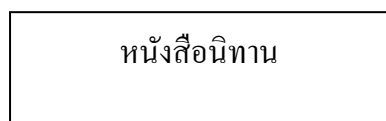
เป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการพูดของเด็กปฐมวัยให้มีศักยภาพและคุณภาพตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัยต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

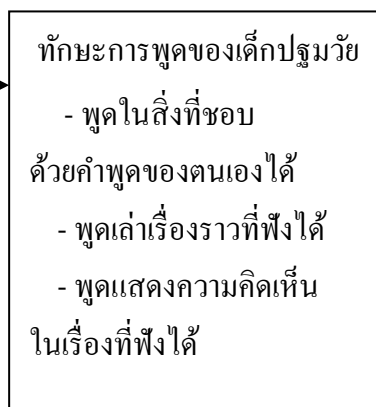
กรอบแนวคิดในการวิจัย พัฒนามาจากแนวคิด ซึ่งอธิบายความสัมพันธ์ของซิมป์สัน (Simpson, 1989 : 3262-A) ได้ศึกษาลักษณะภาษาพูดของเด็กปฐมวัย 4 ปีที่ได้ รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานแบบเล่าซ้ำๆ ผลการวิจัยพบว่าการเล่าเรื่องซ้ำ ๆ ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการสื่อสารมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือช่วยให้เด็กพัฒนาความสามารถในการถ่ายทอดภาษาให้ชัดเจนละเอียดลออครอบคลุมความหมายที่ต้องการ

สื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้และเข้าใจ ซึ่งความสามารถนี้วัดได้เป็นจำนวนคำต่อประโยค (Length of a T-Unit)
ไม่ได้วัดปริมาณคำของตัวแปร แสดงได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ตัวแปรต้น หรือตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กปฐมวัยชาย-หญิง ที่กำลังศึกษา
อยู่ชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล
จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามี 3 ประเภท ดังนี้

1. นิทาน จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่
 - 1.1 นิทานเรื่อง ลันชอบกินไอศกรีม
 - 1.2 นิทานเรื่อง ปีกซ่าจีโมโห
 - 1.3 นิทานเรื่อง ลันรักประชาธิปไตย
 - 1.4 นิทานเรื่อง เจ้าหนูหุหุ

2. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

3. แบบประเมินการสังเกตทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัยภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล ดังนี้

จุดประสงค์การจัดกิจกรรม

1. เด็กมีทักษะทางการพูด
 - 1.1 พูด ในสิ่งที่ชอบด้วยคำพูดของตนเองได้
 - 1.2 พูดเล่าเรื่องราวที่ฟังได้
 - 1.3 พูดแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ฟังได้

แบบประเมินการสังเกตทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล

ก่อนการจัดกิจกรรม

หลังการจัดกิจกรรม

คำชี้แจง : ให้ผู้สังเกตทำการสังเกตทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัย ตามหัวข้อต่างๆ แล้วขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องผลการประเมินตามความเป็นจริง

ลำดับที่	ชื่อ – สกุล	รายการสังเกต/ประเมิน								
		เด็กมีทักษะทางการพูด/คะแนน								
		พูดในสิ่งที่ชอบด้วยคำพูดของตนเองได้			พูดเล่าเรื่องราวที่ฟังได้			พูดแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ฟังได้		
		1	2	3	1	2	3	1	2	3
1	เด็กชายทินภัทร ไรยอุตะระ									
2	เด็กชายธนกฤต จโนภาจน์									
3	เด็กชายพีรวัฒน์ เรืองมาก									
4	เด็กชายณัฐเศรษฐ ยุทธการ									
5	เด็กชายรชต บุญสกันต์									
6	เด็กชายณฐชนน รักษาชล									
7	เด็กหญิงปิ่นณภัทร บัวดำ									
8	เด็กหญิงธัญญพัชร เมฆเรือง									
9	เด็กชายกิตติภูมิ ภูมิรินทร์									
10	เด็กชายจักรพงศ์ บำรุงชาติ									

เกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาทักษะการพูด

1. พูดในสิ่งที่ชอบด้วยคำพูดของตนเองได้

ระดับ 3 หมายถึง พูดในสิ่งที่ชอบจากการฟังนิทานได้ด้วยตนเองได้ทุกครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง พูดในสิ่งที่ชอบจากการฟังนิทานได้ด้วยตนเองได้บ้างบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง พูดในสิ่งที่ชอบจากการฟังนิทานได้ด้วยตนเองไม่ได้เลย

2. พุดเล่าเรื่องราวที่ฟังได้

ระดับ 3 หมายถึง เล่าเรื่องราวหลังจากฟังนิทานได้อย่างชัดเจน

ระดับ 2 หมายถึง เล่าเรื่องราวหลังจากฟังนิทานได้บ้างแต่ไม่ชัดเจน

ระดับ 1 หมายถึง เล่าเรื่องราวหลังจากฟังนิทานไม่ได้เลย

3. พุดแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ฟังได้

ระดับ 3 หมายถึง แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ฟังได้

ระดับ 2 หมายถึง แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ฟังได้เป็นบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง ไม่แสดงความคิดเห็นเลย

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

วิธีดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เป็นเวลา 8 ครั้ง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดก่อนดำเนินการทดลอง (Pre-test) โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมทางด้านการพูดของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ดำเนินการทดลองโดยกลุ่มประชากรจะได้จัดกิจกรรมโดยการเล่านิทานเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์
3. ผู้สังเกตเก็บข้อมูลจากการบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมทางด้านการพูด โดยสังเกตพฤติกรรมจากการออกมาเล่านิทานให้เพื่อนและครูฟังของกลุ่มตัวอย่าง 5 คน เป็นระยะเวลา 8 ครั้ง ในช่วงเวลา 09.00 – 09.30 น. ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 3 เดือนธันวาคม พ.ศ.2561 ถึงวันศุกร์ที่ 1 เดือนมกราคม พ.ศ.2562 โดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที การจัดประสบการณ์ในหน่วยการสอนนานาชาติโลก โดยใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเบื้องต้น การนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล เปรียบเทียบพัฒนาการทางด้านการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน

ระยะเวลาการเก็บข้อมูล ตามแผนการจัดประสบการณ์จำนวน 8 ครั้ง ใน 4 แผน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบประเมินทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบคะแนนด้านการฟังและการพูดก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน โดยการทดสอบค่าแบบสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

สรุปผลการวิจัย

1. การส่งเสริมทักษะการพูดโดยใช้นิทาน ก่อนจัดประสบการณ์เด็กพูดในสิ่งที่ชอบพูดด้วยคำพูดของตนเองคิดเป็นร้อยละ 54 หลังการจัดประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 94 เล่าเรื่องราวที่ฟังได้ก่อนจัดคิดเป็นร้อยละ 49 หลังจัดประสบการณ์คิดเป็นร้อยละ 89 และสนทนาแสดงความคิดเห็นก่อนจัดประสบการณ์คิดเป็นร้อยละ 47 หลังจัดประสบการณ์คิดเป็นร้อยละ 92
2. การส่งเสริมทักษะการกล้าแสดงออกโดยใช้นิทาน ก่อนจัดประสบการณ์เด็กพูดในสิ่งที่ชอบพูดด้วยคำพูดของตนเองคิดเป็นร้อยละ 53 หลังการจัดประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 91 เล่าเรื่องราวที่ฟังได้ก่อนจัดคิดเป็นร้อยละ 48 หลังจัดประสบการณ์คิดเป็นร้อยละ 89 และสนทนาแสดงความคิดเห็นก่อนจัดประสบการณ์คิดเป็นร้อยละ 45 หลังจัดประสบการณ์คิดเป็นร้อยละ 90

3. การส่งเสริมทักษะการสื่อสารโดยใช้นิทาน ก่อนจัดประสบการณ์เด็กพูดในสิ่งที่ชอบพูดด้วยคำพูดของตนเองคิดเป็นร้อยละ 50 หลังการจัดประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 94 เล่าเรื่องราวที่ฟังได้ก่อนจัดประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 47 หลังจัดประสบการณ์คิดเป็นร้อยละ 89 และสนทนาแสดงความคิดเห็น ก่อนจัดประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 43 หลังจัดประสบการณ์คิดเป็นร้อยละ 88

ดังนั้น หนังสือนิทานจึงเป็นส่วนหนึ่งของการคิดและพูดนำไปสู่การเขียน อยากอ่านชื่อหนังสือนิทานในแต่ละเรื่องได้ ผู้เล่าจึงต้องให้เด็กได้ดูหนังสือนิทานแล้วเล่าสิ่งที่ตัวของผู้นิทานบอกเล่าให้ผู้อื่นฟัง เป็นการพัฒนาการทางการพูดให้ดีขึ้น

การสะท้อนผลการเรียนรู้

ความคิดเห็นของครู/บทรียนที่ผู้เรียน ครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เรียนรู้จากกระบวนการวิจัย

1. เด็กมีพัฒนาการทางการพูดได้ดีขึ้น
2. เด็กมีพัฒนาการทางการสื่อสารกับผู้อื่นได้ชัดเจนขึ้น
3. การจัดกิจกรรมการเล่านิทานโดยใช้รูปภาพประกอบที่หลากหลายเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น
4. เด็กส่วนใหญ่มีความสนใจ และร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน
5. เด็กกล้าแสดงความคิดเห็นออกมาทางการพูดได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. นิทานสามารถนำไปใช้กับกิจกรรมได้หลายกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน
2. จากการที่ได้จัดกิจกรรมการเล่านิทานโดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อให้เด็กเกิดสิ่งรู้และดึงดูดความสนใจและเกิดการตอบโต้ทางการพูด
3. การเลือกหนังสือนิทานควรมีสีสันสวยงามหน้าสนใจ
4. ผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนควรนำผลงานไปเผยแพร่ให้กับผู้สอนท่านอื่นๆ นำไปใช้เป็นแนวในการทำวิจัยในชั้นเรียนในโอกาสต่อไป

ภาคผนวก

คู่มือการใช้แผนการจัดประสบการณ์การเล่นิทาน

หลักการและเหตุผล

พัฒนาการทางการพูด เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ที่เด็กรู้จัก และเข้าใจความหมายมากขึ้นจากเดิม สามารถพูดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจนและถูกต้องมากขึ้น การพูดของเด็กจะสามารถพัฒนาได้นั้นต้องอาศัยการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้เด็กได้พูดอย่างเหมาะสม การจัดประสบการณ์การตามรูปแบบของผู้วิจัย เป็นการจัดประสบการณ์รูปแบบหนึ่งที่ฝึกให้เด็กได้พูดและแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์ที่เน้นให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงทางการพูด

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดด้วยการจัดประสบการณ์ทางการพูดโดยการเล่านิทาน
2. เพื่อฝึกมารยาทในการฟัง และการพูด
3. เพื่อฝึกการกล้าแสดงออก และการแสดงความคิดเห็น

เนื้อหา

การจัดประสบการณ์การเล่นิทานเป็นการจัดประสบการณ์ที่เน้นให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงทางการพูด และการแสดงออกเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน

หลักการจัดประสบการณ์

1. จัดประสบการณ์นี้ในกิจกรรมช่วงเช้า ใช้เวลา 30 นาที
2. ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม 8 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที
3. การปฏิบัติการจัดกิจกรรมมีขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 เตรียมเด็กพร้อมชี้แจงถึงข้อตกลง และจุดประสงค์ก่อนปฏิบัติการจัดประสบการณ์
 - 3.2 เด็กฟังนิทานจากครูพร้อมกัน
 - 3.3 เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงเรื่องราวจากนิทาน

สื่อการสอน

นิทานจากแผนการจัดประสบการณ์การเล่นิทาน จำนวน 4 แผน

บทบาทครู

1. ศึกษาแผนการจัดประสบการณ์การจัดการเล่านิทานให้เข้าใจ
2. สร้างข้อตกลงและอธิบายขั้นตอนในการปฏิบัติการจัดประสบการณ์การเล่นิทานกับเด็กให้เข้าใจ

ชัดเจน

3. เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนที่จะดำเนินการจัดประสบการณ์ และโอกาสเด็กทุกคนในการแสดงออกโดยการพูด การปฏิบัติกิจกรรม รวมทั้งกระตุ้นเด็กให้พูด

4. ครูเล่านิทานให้เด็กฟังแล้วครูสนทนาซักถามเด็กเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน
5. ครูเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

บทบาทเด็ก

ปฏิบัติตามข้อตกลง ร่วมพูดแสดงความคิดเห็น

การวัดและการประเมินผล

สังเกตการพูด และการร่วมกิจกรรม

แผนการจัดประสบการณ์สอนโดยใช้กิจกรรมการเล่น

แผนที่ 1 เรื่องฉันชอบกินไอศกรีม (ใช้ครั้งที่ 1 กับ 2)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เด็กๆ จะได้รู้จักไอศกรีมรสชาติต่างๆ เพิ่มขึ้นจากประสบการณ์เดิม ได้สังเกตว่าแต่ละรสชาติทำจากผลไม้ชนิดใดบ้าง พร้อมได้สนุกกับการคาดเดาว่าเพื่อนสัตว์แต่ละตัวจะชอบไอศกรีมรสชาติใดกันนะ โดยสังเกตได้จากสีหรือบนโคนไอศกรีมที่เพื่อนสัตว์แต่ละตัวถืออยู่

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อฝึกเด็กทางด้านทักษะการพูด
2. เด็กมีความสุขสนุกสนานและสนทนาโต้ตอบได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

1.1 การพูดคุยกันพูดจาเพื่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์หรือเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วมาเล่าให้ฟังกัน

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การแสดงความรู้สึกรักด้วยคำพูด
- 2.2 การอธิบายเกี่ยวกับ สิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่สนใจ

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลมเรียบร้อย และสนทนาทักทายกับเด็กเพื่อนำเข้าสู่กิจกรรม
2. ครูให้เด็กนั่งในท่าที่สบายและรู้สึกผ่อนคลายเพื่อเตรียมพร้อมในการฟังนิทาน

ขั้นสอน

1. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการร่วมฟังนิทานเรื่อง ฉันชอบกินไอศกรีม เช่น
 - 1.1 เด็กๆ ควรนั่งอยู่กับที่ขณะครูเล่านิทาน
 - 1.2 เด็กๆ ไม่พูดแซงขณะที่ฟังนิทาน
2. ครูแนะนำหนังสือนิทานประกอบภาพ เรื่อง ฉันชอบกินไอศกรีม โดยให้เด็กดูภาพหน้าปกหนังสือนิทานและซักถามเกี่ยวกับรูปภาพ
3. ครูเล่านิทานประกอบภาพเรื่อง ฉันชอบกินไอศกรีม ให้เด็กฟังทีละหน้าพร้อมกับชี้ภาพประกอบ
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาเนื้อหาในนิทาน เรื่องฉันชอบกินไอศกรีม โดยใช้คำถาม ดังนี้
 - 4.1 เด็กๆ รู้ไหมว่าสัตว์แต่ละตัวชอบกินไอศกรีมรสอะไรบ้าง
 - 4.2 เด็กๆ รู้ไหมว่าสัตว์ตัวไหนที่ชอบกินไอศกรีมทุกรส

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเรื่องราวเกี่ยวกับนิทานที่ครูเล่าให้เด็กๆ ฟัง

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมและการตอบคำถามของเด็กจากเรื่องราวในนิทาน

สื่อการเรียนการสอน

นิทานเรื่อง ฉันชอบกินไอศกรีม

นิทาน เรื่องฉันชอบกินไอศกรีม

เรื่อง : น้านกฮูก

ภาพ : รติมัย หงส์วิสุทธิกุล

ฉันชอบกินไอศกรีม เพื่อนของฉันก็ชอบกินไอศกรีม ทายสิว่า สิงโตชอบกินไอศกรีมรสอะไรเอ่ย
 แฮ่...หอม หวาน เย็น ลื่น กินแล้วชื่นใจ ไอศกรีมรสสตอเบอรี่ไงละ ทายสิว่า จระเข้ชอบกินไอศกรีม
 รสอะไรเอ่ย อ้า...หอม หวาน เย็น ลื่น กินแล้วชื่นใจ ไอศกรีมรสส้มไงละ ทายสิว่า ยีราฟชอบกินไอศกรีม
 รสอะไรเอ่ย อี้...หอม หวาน เย็น ลื่น กินแล้วชื่นใจ ไอศกรีมรสแตงโมไงละ ทายสิว่า อูชอบกินไอศกรีม
 รสอะไรเอ่ย ฮ้า...หอม หวาน เย็น ลื่น กินแล้วชื่นใจ ไอศกรีมรสมะม่วงไงละ ทายสิว่า หมาจิ้งจอกชอบกิน
 ไอศกรีมรสอะไรเอ่ย อู๋...หอม หวาน เย็น ลื่น กินแล้วชื่นใจ ไอศกรีมรสลิ้นจี่ไงละ ทายสิว่า เม่นชอบกิน
 ไอศกรีมรสอะไรเอ่ย อืม...หอม หวาน เย็น ลื่น กินแล้วชื่นใจ ไอศกรีมรสทุเรียนไงละ ทายสิว่า กบิลชอบกิน
 ไอศกรีมรสอะไรเอ่ย ฮือ...หอม หวาน เย็น ลื่น กินแล้วชื่นใจ ไอศกรีมรสกล้วยไงละ ทายสิว่า ช้างชอบกิน
 ไอศกรีมรสอะไรเอ่ย อือ...หอม หวาน เย็น ลื่น กินแล้วชื่นใจ ไอศกรีมรสสับปะรดไงละ ทายสิว่าฉันชอบกิน
 ไอศกรีมรสอะไรเอ่ย นกฮูกชอบกินไอศกรีมทุกรสเลยนะซี พวกเราชอบกินไอศกรีม ไอศกรีม อร่อย...อร่อย...
 หอม หวาน เย็นลื่น กินแล้วชื่นใจ

แผนการจัดประสบการณ์สอนโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

แผนที่ 2 เรื่อง บิ๊กซ่าจี้โมโห (ใช้ครั้งที่ 3 กับ 4)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เด็กๆ จะได้เรียนรู้ว่าเมื่อโกรธและระบายอารมณ์ใส่ผู้อื่น มักจะทำให้เกิดเรื่องเดือดร้อนเสมอ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เหมือนพฤติกรรมของบิ๊กซ่าที่แม่จะเตะไข่ของแม่ไดโนเสาร์ปากเปิดหายไปโดยไม่ตั้งใจ แต่สุดท้ายตัวเองก็รู้สึกผิดเอง และรู้จักที่จะขอโทษ เป็นการฝึกการพูดและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อฝึกเด็กทางด้านทักษะการพูด
2. เด็กมีความสุขสนุกสนานและสนทนาโต้ตอบได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

1.1 การพูดคุยกันพูดจาเพื่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ หรือเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วนำมาเล่าให้ฟังกัน

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การแสดงความรู้สึกดด้วยคำพูด
- 2.2 การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่สนใจ

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลมเรียบร้อย และสนทนาทักทายกับเด็กเพื่อนำเข้าสู่กิจกรรม
2. ครูให้เด็กนั่งในท่าที่สบายและรู้สึกผ่อนคลายเพื่อเตรียมพร้อมในการฟังนิทาน

ขั้นสอน

1. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการร่วมฟังนิทานเรื่อง บิ๊กซ่าจี้โมโห เช่น
 - 1.1 เด็กๆ ควรนั่งอยู่กับที่ขณะครูเล่านิทาน
 - 1.2 เด็กๆ ไม่พูดแซงขณะที่ฟังนิทาน
2. ครูแนะนำหนังสือนิทานประกอบภาพเรื่อง บิ๊กซ่าจี้โมโห โดยให้เด็กดูภาพหน้าปกหนังสือนิทานและซักถามเกี่ยวกับรูปภาพ
 3. ครูเล่านิทานประกอบภาพเรื่อง บิ๊กซ่าจี้โมโห ให้เด็กฟังทีละหน้าพร้อมกับชี้ภาพประกอบ
 4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาเนื้อหาในนิทานเรื่อง บิ๊กซ่าจี้โมโห โดยใช้คำถาม ดังนี้

4.1 เด็กๆ ขอบนิสัของบักซ่าไหมคะ

4.2 เด็กๆ ทราบไหมว่าไข่ของแม่ไดโนเสาร์ปากเป็ดมีทั้งหมดกี่ฟอง

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเรื่องราวเกี่ยวกับนิทานที่ครูเล่าให้เด็กๆ ฟัง

การประเมินผล

ครูสังเกตพฤติกรรมและการตอบคำถามของเด็กจากเรื่องราวในนิทาน

สื่อการเรียนการสอน

นิทานเรื่อง บักซ่าจิโมโห

นิทาน เรื่องบักซ่าจิโมโห

เรื่อง : มณิศา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ภาพ : รติมัย หงส์วิสุทธิกุล

ลูกไดโนเสาร์พันธุ์ไทรเซอราทอปส์ตัวนี้มีชื่อว่า “บักซ่า” บักซ่าตัวอ้วนพีและมีนิสัยจิโมโห เวลาโมโหที่ไร บักซ่าจะแสดงฤทธิ์อาละวาด ฟุ้งชน ไล่ขวิด เตะ และกระต๊อบทุกอย่างที่ขวางหน้า เช้าวันหนึ่ง ผุ้งไดโนเสาร์ไทรเซอราทอปส์เตรียมตัวออกไปหาอาหาร แต่บักซ่ายังนอนหลับอยู่ “ตื่นเร็วเข้า เราจะไปกันแล้วจ๊ะ” แม่ของบักซ่าใช้นอเขี่ยลูกชายเบาๆ บักซ่าโมโหมาก ที่ถูกปลุกแต่เช้า เขาเดินตามผุ้งไปอย่างหงุดหงิดเขาแกล้งฟุ้งชนเพื่อนจนเซ “อึก!” ขวิดต้นไม้จนเป็นรู “จิก!” เตะก้อนหินจนกระเด็น “ป๊อก!” บักซ่ามัวแต่ เตะ โน่นขวิดนี้ตลอดทาง จึงเดินมาถึงป่าเฟิร์นช้ากว่าใคร ดันเฟิร์นก็ใกล้จะหมดแล้ว “แง...แง...แม่จ๋า” “หยุดเดี๋ยวนี้ละ!” แม่วิ่งเข้ามาดุบักซ่าทันที “เกรแบบนี้ ไม่น่ารักเลย!” บักซ่าโกรธแม่สุดๆ เขาวิ่งเตลิดออกจากผุ้ง และฟุ้งไล่ทุกอย่างที่ขวางหน้า จนเพื่อนจนกระเด็น “แอ็ก!” ขวิดต้นไม้จนล้ม “ตึง!” กระต๊อบก้อนหินจนแตก “กร๊อบ!” บักซ่าวิ่งตะลุยมาถึงป่าริมชายหาด ทั้งชน ทั้งขวิด เตะ กระต๊อบมาตลอดทาง แล้วยังเผลอไปเตะรังของแม่ไดโนเสาร์ปากเป็ด จนไข่ในรังกระเด็นไปคนละทิศละทาง บักซ่าอะลวาคจนเหนื่อยหอบ “แฮ็ก! แฮ็ก! เหนื่อยชะมัดเลย” ทันใดนั้น “เอ๊ะ! เสียงใครกำลังเดินมาทางนี้” สัตว์แม่คงมาตามเรามั้งจ้ะแกล้งแอบคิดว่า” แต่เสียงเดินนี้เป็นของแม่ไดโนเสาร์ปากเป็ดที่เพิ่งกลับจากหาอาหารเธอร้องเสียงหลง และปล่อยโฮ “ตายแล้ว! เกิดอะไรขึ้นเนี่ย!”

“โอ้! ลูกแม่เหลือ แค่นี้เองเท่านั้นเอง” แม่ไดโนเสาร์ปากเปิดร้องไห้สะอึกสะอื้น แล้วรีบตามเก็บไข่ที่กระจัดกระจาย “ฮือ...ฮือ... ใครกันนะใจร้ายเหลือเกิน” แม่ไดโนเสาร์ปากเปิดตามหาไข่อยู่หลายชั่วโมง จนได้ไข่คืนมา ยี่สิบเอ็ดฟอง แต่ยังหาไข่ฟองสุดท้ายไม่เจอ เธอเหนื่อยอ่อนจนล้มตัวลงนอนร้องไห้อยู่ข้างๆ ไข่ฟองนั้นเอง บิ๊กซ่าเสียใจในสิ่งที่ตัวเอง ทำเขาตัดสินใจออกมาขอโทษแม่ไดโนเสาร์ปากเปิดและแล้ว... “เอ๊ะ! ไข่ฟองที่หายไป อยู่ตรงนี้นี่เอง” บิ๊กซ่าก้มลงคาบไข่อย่างทะนุถนอม แล้วเอาไปวางลงตรงหน้าแม่ไดโนเสาร์ปากเปิดผู้น่าสงสาร “ผมขอโทษนะ สะ ที่เตะรังของคุณน้ำพึ่งหมดเลย นี่สะ ไข่ฟองสุดท้ายที่หายไป” พอแม่ไดโนเสาร์ปากเปิดเห็นไข่ ก็ยิ้มออกทั้งน้ำตา เธอไม่โกรธบิ๊กซ่าเลยสักนิด เพราะเธอได้ไข่คืนมาครบยี่สิบสองฟองแล้ว เมื่อเห็นทุกอย่างลงเอยด้วยดี แม่ของบิ๊กซ่าซึ่งแอบดูอยู่ไม่ไกล ก็เดินออกมาหาลูกชายพร้อมรอยยิ้มที่อ่อนโยน “แม่ภูมิใจในตัวลูกมากจ้ะ” “ผมขอสัญญาว่าจะไม่จี้โมโหอีกแล้วสะ” บิ๊กซ่าบอกแม่ แล้วบิ๊กซ่าก็เดินกลับบ้าน กับแม่อย่างมีความสุข

แผนการจัดประสบการณ์สอนโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

แผนที่ 3 เรื่องฉันรักประชาธิปไตย (ใช้ครั้งที่ 5 กับ 6)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เด็กๆ ได้เข้าใจว่าประชาธิปไตย คือ การรู้จักหน้าที่ของตนเอง รู้จักการเป็นพลเมืองที่ดี เข้าใจในความเสมอภาคระหว่างบุคคล รวมถึงรู้ว่าตนเองมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น พวกเขาอาจจะโตขึ้นไปเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทยได้อีกมาก

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อฝึกเด็กทางด้านทักษะการพูด
2. เด็กมีความสุขสนุกสนานและสนทนาโต้ตอบได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

1.1 การพูดคุยกันพูดจาเพื่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ หรือเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วมาเล่าให้ฟังกัน

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
- 2.2 การอธิบายเกี่ยวกับ สิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่สนใจ

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลมเรียบร้อย และสนทนาทักทายกับเด็กเพื่อนำเข้าสู่กิจกรรม
2. ครูให้เด็กนั่งในท่าที่สบายและรู้สึกผ่อนคลายเพื่อเตรียมพร้อมในการฟังนิทาน

ขั้นสอน

1. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการร่วมฟังนิทานเรื่อง ฉันรักประชาธิปไตย เช่น
 - 1.1 เด็กๆ ควรนั่งอยู่กับที่ขณะครูเล่านิทาน
 - 1.2 เด็กๆ ไม่พูดแข่งขณะที่ฟังนิทาน
2. ครูแนะนำหนังสือนิทานประกอบภาพเรื่อง ฉันรักประชาธิปไตย โดยให้เด็กดูภาพหน้าปกหนังสือนิทานและซักถามเกี่ยวกับรูปภาพ
3. ครูเล่านิทานประกอบภาพเรื่อง ฉันรักประชาธิปไตย ให้เด็กฟังทีละหน้าพร้อมกับชี้ภาพประกอบ
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาเนื้อหาในนิทานเรื่อง ฉันรักประชาธิปไตย โดยใช้คำถาม ดังนี้
 - 4.1 เด็กๆ การรู้จักหน้าที่ของตนเองทำอย่างไรบ้าง
 - 4.2 เด็กๆ อยากเป็นเด็กดีต้องทำอย่างไร

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเรื่องราวเกี่ยวกับนิทานที่ครูเล่าให้เด็กๆ ฟัง

การประเมินผล

ครูสังเกตพฤติกรรมและการตอบคำถามของเด็กจากเรื่องราวในนิทาน

สื่อการเรียนรู้การสอน

นิทานเรื่อง ฉันรักประชาธิปไตย

นิทาน เรื่องฉันรักประชาธิปไตย

เรื่อง : น้านกฮูก

ภาพ : รติมัย หงส์วิสุทธิกุล

ประชาธิปไตย คือ อะไรเหรอ **ประชาธิปไตย** คือ แบบอย่างที่ดีที่ทำให้พวกเราอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข ใจ
 ละ จริงเหรอ งั้นก็ดีนะสิ ใช่...ดีจังเลย ถ้าพวกเราอยากมีประชาธิปไตยก็ทำไม่ยากเลยนะ เพราะประชาธิปไตยก็
 คือ...การรู้จักหน้าที่ของตนเอง เก็บของเล่น จัดบ้าน รดน้ำต้นไม้ การรู้จักหน้าที่ของผู้อื่น ป้าหมีเป็นหมอ ลุงเสือ
 เป็นหมอ อาจจะเข้เป็นกูก็น้าช้างเป็นครู การรู้จักหน้าที่ของการเป็นพลเมืองที่ดี เข้าแถว ข้ามทางม้าลาย ทิ้งขยะ
 ลงถัง การมีความเสมอภาค ในครอบครัว ในเพศชาย และหญิง การมีเสรีภาพ ในการแสดงความคิดเห็น และ
 เคารพเสียงข้างมาก การมีความซื่อสัตย์ทุกจริต การมีจิตสาธารณะ ช่วยกันเก็บขยะ ช่วยกันปลูกป่า การมีความ
 ยุติธรรม การมีความสามัคคี พวกเราก็ทำได้นี้่นา งั้นมาช่วยกันทำต่อไปเถอะนะ เพราะพวกเรา...รัก
ประชาธิปไตย!

แผนการจัดประสบการณ์สอนโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

แผนที่ 4 เรื่องเจ้าหนูหุหุ (ใช้ครั้งที่ 7 กับ 8)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เด็กๆจะได้เรียนรู้ว่าการส่งเสียงดัง เออะอะ โวยวาย ทำให้เป็นที่เบียดเบียนของเพื่อนๆ และคนรอบข้าง แต่ถ้าอยากให้เพื่อนๆรัก ต้องทำความดี ไม่แกล้งคนอื่น และเป็นที่ยอมรับของสังคม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อฝึกทักษะการพูดและการเข้าใจความหมายของคำศัพท์
2. เพื่อฝึกมารยาทในการฟังและการพูด
3. เพื่อฝึกการกล้าแสดงออกและการแสดงความคิดเห็น

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

1.1 การพูดคุยกันพูดจาเพื่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ หรือเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วมาเล่าให้ฟังกัน

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
- 2.2 การอธิบายเกี่ยวกับ สิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่สนใจ

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลมเรียบร้อย และสนทนาทักทายกับเด็กเพื่อนำเข้าสู่กิจกรรม
2. ครูให้เด็กนั่งในท่าที่สบายและรู้สึกผ่อนคลายเพื่อเตรียมพร้อมในการฟังนิทาน

ขั้นสอน

1. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการร่วมฟังนิทานเรื่อง เจ้าหนูหุหุ เช่น
 - 1.1 เด็กๆ ควรนั่งอยู่กับที่ขณะครูเล่านิทาน
 - 1.2 เด็กๆ ไม่พูดแซงขณะที่ฟังนิทาน
2. ครูแนะนำหนังสือนิทานประกอบภาพเรื่อง เจ้าหนูหุหุ โดยให้เด็กดูภาพหน้าปกหนังสือ นิทานและซักถามเกี่ยวกับรูปภาพ
3. ครูเล่านิทานประกอบภาพเรื่อง เจ้าหนูหุหุ ให้เด็กฟังทีละหน้าพร้อมทั้งชี้ภาพประกอบ
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาเนื้อหาในนิทานเรื่อง เจ้าหนูหุหุ โดยใช้คำถาม ดังนี้
 - 4.1 เด็กๆ ชอบไหมคะที่หนูหุหุ ส่งเสียงดัง เออะอะ โวยวาย
 - 4.2 เด็กๆ อยากให้คุณครู และเพื่อนๆ รักต้องทำอะไรคะ

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเรื่องราวเกี่ยวกับนิทานที่ครูเล่าให้เด็กๆ ฟัง

การประเมินผล

ครูสังเกตพฤติกรรมและการตอบคำถามของเด็กจากเรื่องราวในนิทาน

สื่อการเรียนการสอน

นิทานเรื่อง เจ้าหมูหุหาย

นิทานเรื่องเจ้าหมูหุหาย

เรื่อง : ตู๋ปอง

ภาพ : รติมัย หงส์วิสุทธิกุล

หมูหุหุเดินตึงตึง ส่งเสียงดัง เออะอะไววายวาย เกร ใครใคร ไปทั่ว เพื่อน เพื่อน ทุกตัว ก็เบื่อ ก็หน่าย ทุกตัว ต่างเอือมระอา พากัน สายหน้า ไม่ไหว ไม่ไหว ไม่มีใครชอบหมูหุหุ เห็นพุง พลุ่ยพลุ่ย ก็บ๊วย ก็บ๊ว ร้อนถึง นางฟ้าหมาจู กระดิกสองหู ไม่ได้ ไม่ได้ จึงท่อง บ่นมนต์ คาถา ต่อไปนี้ ถ้าหมูหุหุแกล้งใคร... “โอม นะมะ นะเมียง โอมเพี้ยง โอมเพี้ยง นกเอี้ยงเลี้ยงควาย โอม นะมะ นะเมียง โอมเพี้ยง โอมเพี้ยง ให้หมู หุหาย” เจอแมวเหมียวเหมียว หง่าวหง่าว หมูหุหุก็เข้าไปดึงหูซ้าย จับพลัน หูซ้าย หมูหุหุ ก็กุกกุก กุกกุก หายวับ ทันใด นกแก้วบินมา ลิบลิบ หมูหุหุก็หยิบก้อนหินปาใส่ จับพลัน หูขวา หมูหุหุ ก็กุกกุก กุกกุก หายวับ ทันใด ไปไหนก็ชี้นิ้ว กุก กุก กึก กึก “เจ้าหมูหุหาย” เอะใจ จับหู ซ้ายขวา “ไอ้หยาไอ้หยา หุหาย หุหาย” เพื่อนเพื่อน ก้ากก้าก กึกกึก หัวเราะตึกตึก เจ้าหมู หุหาย หมูหุหุ วังหาง จุกจุก ไม่เอา ไม่พูด อับอาย อับอาย ไปหา นางฟ้าหมาจู ช่วยหมู ช่วยหมู หุหาย หุหาย “ไปไหน ใครใคร ก็ล้อ เพื่อนเพื่อน หัวร่อ อับอาย อับอาย” นางฟ้ามองเห็น หมูหุหุ ชะอืดชะอืด เจ้าหมูหุหาย ต้องทำความดีสิบอย่าง หูทั้งสองข้างคืนได้คืนได้ “โอม นะมะ นะเมียง โอมเพี้ยง โอมเพี้ยง นกเอี้ยงเลี้ยงควาย โอม นะมะ นะเมียง โอมเพี้ยง โอมเพี้ยง หูใหม่ หูใหม่” ทายซิ หมูหุหุ ตัวนี้ จะทำความดีอะไรกับใคร มาทายซิ ทำอะไร ทำอะไร หมูหุหุทำดีสิบอย่าง หูทั้งสองข้าง คืนใหม่ คืนใหม่ คืนใหม่ คืนใหม่...

ภาพประกอบการเล่านิทาน
ครั้งที่ 1

ภาพประกอบการเล่านิทาน
ครั้งที่ 2

ภาพประกอบการเล่านิทาน
ครั้งที่ 3

ภาพประกอบการเล่านิทาน
ครั้งที่ 4

ภาพประกอบการเล่านิทาน

ครั้งที่ 5

ภาพประกอบการเล่านิทาน

ครั้งที่ 6

ภาพประกอบการเล่านิทาน

ครั้งที่ 7

ภาพประกอบการเล่านิทาน

ครั้งที่ 8

บรรณานุกรม

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เบรน-เบสบุ๊กส์.
- หรรษา นิลวิเชียร. ปฐมวัยศึกษาหลักสูตรและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมใจ บุญอุรุพิบูลย์. นิทานสำหรับเด็ก. การศึกษาศาสตร. 20: 7-10.
- สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้าน.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2550). หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตการศึกษาปฐมวัย.